

A táblázat összeállítása az alábbi források alapján történt:

1. Instrukció az NTMIK-tagországok Időszaki Kiadványait Regisztráló Szolgálat munkalapjainak kitöltéséhez. Moszkva, 1973 június; módosítások: 1974. szeptember
2. Serials. A MARC Format. Preliminary Edition, Washington, Library of Congress. 1970. - Addendum No.1. 1971.
3. Guidelines for ISDS. Paris, UNESCO, 1973.

Egyetemi könyvtárak irányítási problémái

KOVÁTS Zoltán

Ezen a címen pályázati felhívást tett közzé 1972-ben a Műszaki Egyetemi Könyvtárak Nemzetközi Szövetsége, az IATUL. A pályázat egyik nyerteseként a szerző a pályadíj felhasználásával végiglátogatta Delft, Helsinkii és Loughborough műszaki egyetemének könyvtárát, személyes kapcsolatokat létesített az egyes könyvtárak munkatársaival, megismerte azok munkamódszereit és munkájuk tárgyi, anyagi, pénzügyi stb. feltételeit.

Ez a tanulmány a meglátogatott egyetemi könyvtárak munkakörülményeit és tevékenységük határfokát hasonlítja össze a Veszprémi Vegyipari Egyetem Központi Könyvtára (VVEKK) megfelelő adataival, és ezen keresztül megkísérli kifejezésre juttatni a szóban forgó könyvtárak vezetésének színvonalát is.

A CÉL ÉS A MUNKAMÓDSZER

A tanulmány elsődleges célja: kísérlet olyan módszer kidolgozására, amely az egyetemi könyvtárak tudományos tájékoztató tevékenységének számszerű jellemzésére közelítőleg alkalmas. A határfok jellemzésére alkalmazott számértéket a továbbiakban felhasználhatjuk az irányítás színvonalának jellemzésére, ha elfogadjuk azt a feltevést, hogy a könyvtár irányítása annál magasabb színvonalon áll, minél kisebb ráfordítással éri el a tudományos tájékoztató tevékenység minél magasabb határfokát, mely utóbbi közelítőleg az egyetem oktatóinak és hallgatóinak szakirodalmi ellátottságával fejezhető ki. Az irányítás színvonala az eddigi megfontolások alapján tehát a pénzbeli ráfordítások és a szakirodalmi ellátottság viszonyával jellemezhető.

Ha az egyetemi könyvtár tudományos tájékoztató tevékenységének fokmérőjeként elfogadjuk az olvasók szakirodalmi ellátottságának szintjét, akkor annak számszerű értékét a következő gondolatmenet alapján határozhatjuk meg:

1. Tétélezzük fel, hogy az egyetem oktatási és kutatási tevékenységét átfogó tudományterületen létezik olyan referáló folyóirat, amely a gyakorlatilag teljesnek nevezhető szakmai világirodalom áttekintését biztosítja.

Ezeknek a világirodalmi szintű tájékoztató kiadványoknak többnyire gépi adathordozóra vitt változata is használatos, amelyek segítségével többféle működik gépesített szakirodalom-figyelő szolgálat, az információk szelektív szétsugárzását biztosító SDI rendszer.

2. Amennyiben a gépesített SDI rendszer valamelyik igénybe vevője saját témáját sikeresen és pontosan megfogalmazta, akkor a jól megfogalmazott "kereső profil" alapján kapott gépi irodalomjegyzék a tématerület gyakorlatilag teljes világirodalmát tartalmazni fogja.

3. A tudományos tájékoztató irodalom műfajok szerinti csoportosítása azt mutatja, hogy legjelentősebb primer forrásnak a folyóirat-irodalmat tekinthetjük. A műszaki tudományos területen ezen kívül a szabadalmak, szabványok és kongresszusi kiadványok használata jelentős. Az utóbbiak teljességre törekvő gyűjtését azonban a legritkább esetben kísérik meg az érdekelt könyvtárak, beszerzésüket többnyire csak a konkrét olvasói igények alapján és azok mértékében végzik. A könyvtár szakirodalmi ellátottságának jellemzésére ezért első közelítésben elfogadhatjuk a folyóirat-közleményekkel való ellátottságot kifejező mérőszámot.

A VVEKK gépesített SDI szolgálatának több ezer bibliográfiai adata között a könyvek hányada mindössze 1,1 % volt. Ennek alapján az ellátottság felmérése szempontjából a könyvek jelentősége elhanyagolható. Nem vonatkozik ez természetesen sem a tartalmukra, sem a beszerzésük költségeire. Mivel azonban a könyvek beszerzése is többnyire csak az olvasók konkrét igényeinek kielégítését szolgálja, azért megválasztásukban a könyvtárvezetés felelőssége is korlátozott.

4. A könyvtár olvasóinak folyóirat-ellátottságát százalékosan fejezhetjük ki annak alapján, hogy a gépi bibliográfia relevánsként elfogadott részének folyóiratközleményeit hány százalékban képes a könyvtár saját állományából azonnal kielégíteni.

Az előbbi gondolatmenetnek megfelelően a folyóirat-ellátottság mérőszámát tekintjük első közelítésben az egyetemi könyvtárak olvasóinak szakirodalmi ellátottságát kifejező értéknek.

Az egyetemi könyvtáraknak a fentiekben meghatározott olvasói ellátottságot létrehozó tudományos tájékoztató tevékenysége munkafeltételeit a következő adatokkal lehet jellemezni:

Állományadatok. A nyilvántartott és rendszerezett könyvek, folyóirat-kötetek valamint egyéb hagyományos és nem hagyományos információhordozók száma, az állomány éves gyarapodása, és a kurrens folyóiratok száma.

A pénzügyi feltételeket az évi költségvetés összege, ezen belül az állománygyarapításra fordított összeg - beleértve könyvek, folyóiratok és egyéb dokumentumok beszerzésére fordított összegeket, a dolgozók munkabérét, és az egy év alatti beruházások összegét - határozza meg. Tekintettel arra, hogy a költségvetési adatokat minden könyvtár saját nemzeti valutájában adta meg, az összehasonlítás csak közös alapra történő átszámítással oldható meg. Erre a célra az USA dollárt választottam, és átszámítási faktorként az 1974 szeptemberében érvényes magyarországi devizavételárák viszonyszámait alkalmaztam az 1. sz. táblázat 3.4 pontjában rögzített értékben.

Fontos jellemzője még a könyvtári munkafeltételeknek az alapterület. Ezen belül lényeges még a raktár és az olvasóterem területe.

Az előbb felsorolt adatok abszolút értékek, ezért nem alkalmasak az egyes könyvtárak munkafeltételeinek számszerű jellemzésére, csak az ellátandó olvasók számának figyelembevételével. Ellátandó olvasólétszámnak a fenntartó intézmény oktatóinak és hallgatóinak együttes létszámát tekintjük. A különböző könyvtárak munkafeltételeinek összehasonlítására alkalmas számadatokat tehát az állomány-, költségvetés- és épület-adatoknak az ellátandó olvasók számával történő osztása révén vezethetjük le.

Az irányítás színvonalának megítélése szempontjából különösen fontosakként kell kiemelni a pénzügyi adatokat, mégpedig egyrészt a könyvtár valamennyi működési költségének 1 olvasóra eső hányadát, másrészt az állomány gyarapítására fordított összeg 1 olvasóra jutó részét. Ezeket az adatokat az 1. sz. táblázat 5. pontja foglalja össze.

A számszerű adatok összegyűjtésével kapcsolatban is merültek fel különböző nehézségek. Nem minden könyvtár tudott azonos időpontra vonatkozó adatokat nyújtani valamennyi összehasonlító területen. Például a fenntartó egyetem hallgatóinak illetve oktatóinak létszámára vonatkozó adat más évről származott, mint a könyvtár állományára vonatkozó. A létszám-ill. állományadat ezen kívül egyetemenként is más-más időpontból származtak. A probléma megoldására és azonos időpontból származó adatok összehasonlítása céljából végül is a World of Learning 1973/74-es kiadásának adatait használtam fel az egyetem oktatóinak és hallgatóinak létszáma, a könyvtár állománya és kurrens folyóiratai tekintetében. Feltevésem az, hogy a World of Learning-ben található adatok egyazon időpontra vonatkoznak valamennyi figyelembe vett egyetem esetén.

További nehézséget jelentett a szakirodalmi ellátottság számításának alapjául felhasznált bibliográfiai adatok összegyűjtése, mert egyes könyvtárak illetve egyes felhasználók ezeket bizalmasan, titkosan kezelik. Egyéb technikai nehézségei is lehettek a gépi bibliográfiák begyűjtésének, mert az utolsót 1974 július közepén kaptam meg, pedig az intézmények látogatását 1973 novemberében befejeztem. Az értékelt bibliográfiai adatok száma sem elég nagy egyes esetekben ahhoz, hogy azok alapján általánosabb érvényű következtetéseket lehessen levonni.

EREDMÉNYEK

A könyvtárak munkafeltételeit jellemző adatokat az 1. sz. táblázat, a szakirodalmi tájékoztató munka határfokát a 2. sz. táblázat, a személyenkénti szakirodalmi ellátottság fajlagos értékeit pedig a 3. sz. táblázat mutatja.

AZ ADATOK ÉRTÉKELÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEK

Az 1. sz. táblázat 1. pontja csupa tényadatot tartalmaz. Ezek azok, amelyeket az összehasonlíthatóság kedvéért a World of Learning-ből merítettem.

A 2.1. rovatban feltűnő a Loughboroughi Egyetemi Könyvtár éves gyarapodásának magas szintje, amit - a viszonylag alacsony állománygyarapítási összegek figyelembevételével - feltehetően az ajándékba kapott könyvek és folyóiratok magas részaránya okoz. A kurrens folyóiratok tekintetében a helsinki egyetemi könyvtár mutat látszólag magas értéket. Ha azonban összevetjük ugyanezt a táblázat 5.3 rovatával, akkor kiderül, hogy az 1 főre jutó kurrens folyóiratok tekintetében Loughborough pontosan a helsinki olvasók ellátottságának a szintjén áll, és nem különbözik ettől lényegesen a veszprémi ellátottság szintje sem. Meglepő viszont az egyébként jól dotált delfti egyetemi könyvtár hallgatóinak az előbbiektől elmaradó folyóirat-ellátottsága.

A táblázat 3. pontjában összefoglalt költségvetési összegek szintén nem mondanak egymagukban semmit, hanem csupán az ellátandó olvasók számával osztott fajlagos mutatók formájában. Ezek az 5.5. és 5.6. rovatban találhatóak. A legmagasabb összeget a Delfti Műszaki Egyetem költi olvasói szakirodalmi ellátására: évenként és fejenként 206 dollárt. Meglepő azonban, hogy ettől alig 10 %-kal marad el a VVEKK olvasóinak ellátására fejenként biztosított dollárösszeg. Ugyancsak meglepő, hogy a jóval gazdagabbnak tartott angol könyvtár a veszpréminek felénél is kisebb részet fordítja olvasóinak szakirodalmi ellátására, és ettől nem tér el lényegesen a skandináv szintet képviselő helsinki könyvtár olvasóinak ellátottsága sem.

Az előbb ismertetett fejenkénti költségvetési összegek az egyes egyetemek által a könyvtár fenntartására fordított teljes költségvetésnek az 1 olvasóra jutó hányadát fejezik ki. A következő 5.6. jelzésű rovat a szakirodalmi tájékoztatás feltételeinek más adatok alapján meghatározott értékeit hasonlítja össze. Az állománygyarapításra fordított összeg 1 főre eső hányada szintén nagyon jellemző mutatója a szakirodalom-ellátás feltételeinek. Ebből a szemszögből a veszprémi egyetemi könyvtár költ legtöbbet. A delfti egyetemi könyvtár olvasói kerülnek a második, a loughboroughiak a 3., a helsinkié a 4. helyre. A sorrend megváltozásának legfőbb oka az, hogy a holland könyvtár fenntartási költségeinek szokatlanul magas hányadát teszi ki a dolgozók munkabére, ugyanakkor a veszprémi egyetemi könyvtárnál a munkabérek hányada nagyságrendekkel alacsonyabb. Loughboroughban és Helsinkiben a munkabérek és az állománygyarapításra fordított összegek egymáshoz viszonyított aránya nem különbözik egymástól ilyen nagy mértékben.

Nagyon jellemző a könyvtári munka feltételei szempontjából az 1 olvasóra jutó könyvtári alapterület mérete is. Ebből a szempontból a legjobban ellátott egyetem a helsinki, a második helyét Veszprém, a harmadikat Loughborough, a negyediket Delft foglalja el. Itt kell megemlíteni azt a körülményt, hogy a delfti adatok az 1973. évi állapotot tüntetik fel. Az 1974. év folyamán a delfti egyetemi könyvtár alapterülete újabb épületrészek igénybevételével jelentősen bővül.

Az egyetemi könyvtárak irányítási színvonalának számokkal kifejezhető jellemzésére tett kísérlet gondolatmenetének egyik legfontosabb pontja a szakirodalmi tájékoztató tevékenység hatásfokának, vagyis az olvasói szakirodalom-ellátottság szintjének meghatározása.

A munkaterv elkészítésekor nem tűnt fel, hogy az összehasonlítandó adatok különbözősége ezen a téren milyen nehézségeket okoz. A tisztán

kémiai profilu VVE olvasóinak szakirodalmi igényei igen jó közelítéssel azonosíthatók a Chemical Abstracts és a neki megfelelő mágnesszalagos adattár tartalmával. Sokkal nehezebb azonban meghatározni az igen heterogén profilu Delfti Műszaki Egyetem Könyvtára olvasóinak szakirodalmi igényeit, és még nehezebb olyan adattárakat találni, amelyek tartalmából a számítógépes információs szolgáltatás az olvasók tájékoztatási igényeit jól kifejező összetételű átlag bibliográfiát állíthatna elő. A helsinki és a loughboroughi műszaki egyetem profilja a veszpréminél ugyan lényegesen összetettebb, de nem éri el a delfti műszaki egyetem profiljának változatoságát.

Megkísértem ezek után valamennyi vizsgált egyetem szempontjából a Chemical Abstracts Condensates alapján összeállított bibliográfiák segítségével megállapítani az egyetemek vegyészeinek szakirodalmi ellátottságát. Ennek a logikai lépésnek az a feltevés az alapja, hogy az egyetemi könyvtárak azonos sullyal kezelik a különböző szakterületek tájékoztatási igényeit. Sajnálatos módon ezt az elgondolást sem sikerült megvalósítanom, mert a Loughboroughi Egyetemi Könyvtár a Chemical Abstracts Condensates alapján készült bibliográfiákat nem tudta rendelkezésemre bocsátani. Az ellátottság-vizsgálatok megbízhatóságát azonban nem csupán az összehasonlított adattárak különböző volta befolyásolja, hanem az értékelt bibliográfiai adatok száma is, amely a delfti és helsinki könyvtárak esetében nem éri el a komolyabb általánosításhoz szükséges számértéket. Ennek oka Delft esetében az volt, hogy a kapott nagy számú kémiai bibliográfiának csupán a feltüntetett 290 tételét értékelték a felhasználók. A helsinki könyvtártól kapott adatok száma a legalacsonyabb, azonban ezeket a munkatervemben rögzített szempontok szerint kiértékelve készen kaptam. A helsinki könyvtár munkatársainak erre fordított munkáját külön is köszönöm.

A 3. pontban ismertetett módon kiszámított ellátottság értékei viszonylag egymáshoz közeli értékeket mutatnak. Jelentősebb kiugrás csak a loughboroughi könyvtár olvasóinak ellátottságában van. Ennek egyik legfőbb oka a műszaki tudományos irodalom nagymértékű szóródása. Az a tény, hogy az első táblázat 5.3. pontjában összehasonlított - a fajlagos folyóiratellátottságot kifejező - adatok nagyjából hasonló értékei ellenére a Loughboroughi Egyetemi Könyvtár közel 10 %-kal jobb ellátottságot tud biztosítani olvasóinak, a folyóiratok megválasztásának gondosságát és a válogatás helyes szempontjait és sikerét bizonyítja.

A tanulmány alapvető céljával kitűzött mutatókat: a könyvtárak irányítási tevékenységének jellemzésére alkalmas számértékeket a 3. sz. táblázat foglalja össze. Az első sorban a könyvtár összes fenntartási költségeinek 1 olvasóra jutó hányadát vonatkoztattam az előbbi ráfordítással megvalósított ellátottság százalékosan kifejezett értékére. Ennek a mutatónak a dimenziója azt fejezi ki, hogy a könyvtár vezetése hány dollár ráfordítással tudja biztosítani egy olvasója számára a %-ban kifejezett szakirodalmi ellátottság egységnyi értékét. Ebben a tekintetben a legjobb eredményt a helsinki könyvtár vezetése érte el, amely 1,40 dollárból tudja biztosítani olvasói 47,9 %-os szakirodalmi ellátottságának minden egyes százalékát. A második helyen az előbbihez aránylag igen hasonló eredménnyel a loughboroughi Egyetemi Könyvtár következik, amelynek vezetése 1,53 dollárból tudja biztosítani egy-egy olvasója számára a 59,2 %-os szakirodalom-ellátottság minden 1 %-os hányadát. A 3. helyre a veszprémi,

az utolsóra a delfti könyvtár került. A vezetés színvonalát kifejező érték meghatározásának gondolatmenetét követve azonban fel kell ismerni azt a körülményt, hogy a delfti könyvtárnak az ellátottság 1 %-os értékére fordított 4,66 dollárt kitevő viszonylag magas költségének legfőbb oka a könyvtár összköltségvetésében munkabérre fordított összeg magas hányada. Természetes, hogy a munkabérek Hollandiában kialakult magas színvonaláért nem vonható felelősségre az egyetemi könyvtár igazgatója. Mivel a vezetés színvonalának kifejezésére alkalmazott mutatót a munkabérek nagysága is számottevően befolyásolja, ezért megfelelőbbnek tartom a vezetési színvonal jellemzésére (az előbbi gondolatmenet bizonyos módosításával, a könyvtár fenntartására fordított összes költségek helyett) csupán az állománygyarapításra fordított összeg 1 olvasóra jutó hányadának és a felhasználásával biztosított ellátottság színvonalának összevetésével kialakított mutatót. Ezeket a számértékeket tartalmazza a harmadik számú táblázat második sora. Az új mutatók alapján az előbbi sorrend megváltozik és az első helyre itt is a helsinki könyvtár kerül, amely ily módon a 47,9 %-os szakirodalom-ellátottság minden %-nyi egységét 0,65 dollárból tudja biztosítani. Ugyanezt a loughboroughi egyetemi vezetés 0,95 dollárból, a delfti 1,33, a veszprémi viszont csak 3,05 dollárból tudja egy-egy olvasója számára biztosítani.

Ezek a számértékek most már nagyjából azt a sorrendet fejezik ki, amelyben első helyre az a könyvtár kerül, amelyik az olvasói igényeket legjobban fedő folyóiratállomány beszerzésére volt képes. A három nagyobb létszámú műszaki egyetem esetében az így számított mutatók egymáshoz aránylag közeli értéket mutatnak. Feltűnő a legkisebb veszprémi egyetemi könyvtár igen magas fajlagos ráfordítása, aminek több magyarázata lehet. Az egyik például lehet az, hogy a megfelelő színvonalu oktató- és kutató munka a kisebb egyetemeken is csak korszerű, de ennek megfelelően költséges felszerelés - a könyvtárban értékes dokumentumállomány - segítségével valósítható meg. Ilyen esetben az oktatók és hallgatók alacsony száma miatt a használat gazdaságossága csekély, az önköltség magas.

A VVEKK is az egyetemhez tartozó, belső olvasók érdekeinek sérelme nélkül jelentős számú külső olvasó információigényeit képes kielégíteni, ezáltal gazdaságosságát javítani, de ezt a tanulmányban alkalmazott módszer nem mutatja ki, mert felhasználóként csak az egyetemi oktatókat és kutatókat veszi figyelembe.

Másik igen jelentős tényező, amely miatt a VVEKK fajlagos ráfordításai látszólag nagyon magasak: a \$/Ft átszámítási kettőssége. Az 1.sz. táblázat 3.4. sorában megadott 0,043-as faktor a \$ forintra váltásakor érvényes ugyan: a Magyar Nemzeti Bank a pénzt beváltó turistának 23,35 Ft-ot fizetett (1974 őszén) a \$-jáért.

A külkereskedelmi vállalat ugyanakkor nyugati könyvek és folyóiratok importja esetén 58 Ft-ot számlázott \$-onként a megrendelőnek. Ez azt jelenti, hogy a veszprémi könyvtár költségvetése a táblázatban megadott \$ összegeknek csak 40 %-át teszi ki vásárlóértékben. A 3.5 és 3.6 így 84 000 ill. 66 800-ra, az 5.5 és 5.6 értéke 76,0-ra ill. 60,4-re módosul. A 3. táblázat 1. sora 1,54-re a 2. sora 1,22-re változik.

Kisebb mértékben, de az is növeli az egységnyi ellátottság biztosítására szükséges összeget a tisztán kémiai profilu VVEKK esetében, hogy a kémia szakterületén használt irodalom beszerzési ára viszonylag magasabb az egyéb szakterületeken használatosakénál. Az irányítási index dimenziójának megválasztását akkor tarthatnánk helyesebbnek, ha az összehasonlított könyvtárak feladatai és célkitűzései is azonosak lennének, és jelen esetben valamennyiben csupán saját olvasóik szakirodalmi ellátásának minél gazdaságosabb megoldását tekintették volna céljuknak. Tekintettel azonban arra, hogy az egyes egyetemi könyvtárak különböző mértékben regionális illetve országos szolgáltatások ellátására is kötelesek, ezért nem a szűken vett egyetemi profilokba tartozó folyóiratok beszerzése az egyetlen szempont. Ez a körülmény megnöveli az állománygyarapítási költségeket és csökkenti az ellátottság szintjét, következésképpen rontja az irányítási index minőségét.

Mindezeket összegezve arra a megállapításra juthatunk, hogy az egyetemi könyvtárak irányítási színvonalának jellemzésére kísérletképpen alkalmazott módszer csak igen durva megközelítésben teszi lehetővé a számszerű értékelést. A követett gondolatmenet tulságosan egyszerű, számomra igen fontos, sőt meghatározó tényezőt nem vesz figyelembe, ennek következtében használata még a célkitűzéseikben és munkamódszereikben egymáshoz viszonylag igen közel álló műszaki egyetemi könyvtárak esetében sem vezet kielégítő eredményre.

A könyvtár munkafeltételeit jellemző adatok

	Delf	Helsinki	Loughborough	Veszprém
1. Ellátandó olvasók száma	9 580	6 031	3 530	1 105
1.1. ebből oktató	1 061	559	380	176
1.2. hallgató	8 519	5 472	3 150	929
2. A könyvtár állománya (nyilvántartott egy- ségek száma)	472 000	250 000	150 000	74 500
2.1. évi gyarapodása (egység)	11 500	15 000	20 986	4 372
2.2. kurrens folyóiratainak száma	5 800	5 242	3 072	897
3. Évi költségvetése összesen	5 327 674 Df	1 600 000 Mk	132 800 £	4 885 000 Ft
3.1. ebből állománygyarapítás (könyv+folyóirat+egyéb)	1 521 100 Df	750 000 Mk	82 800 £	3 895 000 Ft
dolgozók munkabére	3 679 224 Df	775 000 Mk	35 000 £	740 000 Ft
beruházás	127 350 Df	75 000 Mk	15 000 £	250 000 Ft
3.4. Devizaátszámítási faktor USA dollárra	0,370 \$/Df	0,252 \$/Mk	2,40 \$/£	0,043 \$/Ft
3.5. Évi költségvetés összesen, USA dollárban kifejezve	1 975 000 \$	403 000	319 000	210 000
3.6. Állománygyarapításra fordított összeg USA dollárban				
kifejezve	562 000 \$	189 000 \$	199 000 \$	167 000
4. Alapterület összesen	4 200 m ²	9 800 m ²	2 100 m ²	1 230 m ²
4.1. ebből raktár	1 350 m ²	5 180 m ²	460 m ²	498 m ²
4.2. olvasóterem	420 m ²	2 000 m ²	460 m ²	288 m ²
5. Fajlagos mutatók: (egy olvasóra jutó) állomány (egység/olvasó)	49,3	41,4	42,5	67,5
5.1. évi gyarapodás (egység/ol- vasó)	1,20	2,50	5,94	3,95
5.2. kurrens folyóirat (péld/olvasó)	0,616	0,87	0,87	0,81
5.3. könyvtári alapterület (m ² /olv)	0,44	1,63	0,59	1,11
5.4. szakirodalomellátásra for- ditott összeg (dollár/olv)	206	67	90,3	190
5.5. állománygyarapítás (dollár/olvasó)	58,6	31,3	56,4	151,0

A könyvtár szakirodalmi tájékoztató szolgáltatásának hatásfoka

	Delft	Helsinki	Loughborough	Veszprém
1. Vizsgált adattár megnevezése	CAC	CAC+SCI	Compendex	CAC
2. Vizsgált témák száma	1	4 + 2	6	4
3. Értékelt találatok száma	290	152 + 20	951	1021
4. Releváns találatok száma	106	97 + 20	252	605
4.1. Pontosság % (4./3. x100)	36,5 %	68,0 %	26,5 %	59,3 %
5. Folyóiratközlemények száma a releváns anyagban	49,0 %		90,5 %	74,2 %
6. A könyvtár állományában megtalálható közlemények száma	23	43 + 13	135	222
6.1. Ellátottság % (6./5. x100)	44,2 %	47,9 %	59,2 %	49,5 %

3. sz. táblázat

A személyenkénti szakirodalmi ellátottság fajlagos költségei

	Delft	Helsinki	Loughborough	Veszprém
1. <u>1. sz. tábl.:5. 5.</u> . 100 dollár	4,66	1,40	1,53	3,83
2. <u>2. sz. tábl.:6. 1.</u>				
2. <u>1. sz. tábl.:5. 6.</u> . 100 dollár	1,33	0,65	0,95	3,05
2. <u>2. sz. tábl.:6. 1.</u>				